

ostaje daleko iza stočnog mesa i zato je i odrasli mogu uporebljavati kao punovažnu i dobru hranu. Potreban je svakako uz ribu dodatak povrća i sličnih sporednih jela.

Prednost ribe kao ljudske hrane sastoji se još i u tome, što riblje meso sadrži množinu raznih sastojina, kojih meso nema, a ako ima, onda veoma malo. Naročito se ističu kao korisni u ribljem mesu vitamini, lecitin, jod i t. d.

Jasniju sliku i poredbu sa stočnim mesom pruža nam ova tabela:

Vrsta mesa	Voda	Bjelančevina	Mast	Pepeo
	u %	u %	u %	u %
Bakalar	81.4	17.0	0.4	1.2
Govedina mršava	76.0	22.0	0.5	1.5
Teletina	75.5	20.0	5.5	1.0
Pastrva ljeti	76.5	18.2	4.5	0.8
Svinjetina sred. masna	64.5	14.5	20.0	1.0
Šaran sred. ugojen	69.5	14.5	15.0	1.0
Govedina masna	71.5	20.0	7.5	1.0
Haringa	74.8	16.2	7.8	1.2
Jegulja u jesen	59.0	14.0	26.0	1.0
Som	61.1	16.0	21.0	0.9

IVO PUŠIĆ

Reorganizacija ribarske službe i ribarske proizvodnje u NR Srbiji

Na osnovu društveno-ekonomskog uređenja naše narodne države, sve vode i njihovo riblje bogatstvo su opšte narodno dobro. Sve naše ribolovne vode predstavljaju nesumnjivo bogatstvo koje do danas nije planski i racionalno iskorišćavano, niti je na tim vodama vršeno plansko unapređenje ribarstva. Ribarstvo kao privredna grana bilo je zanemareno i dozvoljeno je da se stihijski razvija.

Prelaskom na plansku privredu pojavljuje se opšti problem celokupne reorganizacije ribarstva u N. R. Srbiji. Osnovna činjenica, da je naše stočarstvo tokom rata u velikoj meri uništeno, i da se postavlja kao akutni problem snabdevanja stanovništva mesom, nameće se hitna potreba za povećanje ribarske proizvodnje koja u mnogome može zameniti i meso i stočne proizvode.

Obzirom na činjenicu da je riba izvanredno dobra hrana i kao takova odlična zamena mesu, kao i da od ribarstva kao privredne delatnosti živi veliki broj naših ribara, nije potrebno naročito naglašavati značaj ribarstva kao grane naše privrede.

Dosadašnja organizacija ribarstva u N. R. Srbiji nije uopšte zadovoljavala ni u organizacionom, ni u stručnom pogledu. Sa stihijskim razvitkom i neorganizovanom ribarstvom moralo se konačno prekinuti. Dosadašnja organizacija nije bila u mogućnosti i stanju da jedinstveno racionalno organizuje plansko iskorišćavanje i razvijanje produktivnih snaga državnih ribolovnih objekata, u cilju zadovoljenja potražnje stanovništva u ribi i ribljim prerađevinama, kako i u pogledu izvođenja akcija za unapređenje ribarstva kao važne privredne grane. Da bi se konačno prekinulo sa dosadašnjim načinom rada u ribarstvu i prešlo na organizovanu plansku ribarsku proizvodnju, Ministarstvo poljoprivrede N. R. Srbije, pristupilo je reorganizaciji ribarske službe i istu postavilo na nove osnove, obrazujući Glavnu direkciju za ribarstvo sa odgovarajućim brojem ribarskih gazdinstava kao državnih privrednih poduzeća.

Glavni zadaci Direkcije za ribarstvo i ribarskih gazdinstava bili bi:

1. Da se pravilno i planski do granice produktivne moći iskorišćavaju produktivne snage postojećih državnih ribarskih voda, koje ulaze u sastav pojedinih ribarskih gazdinstava;

2. Da izgradnjom novih veštačkih ribnjaka zameni produkciju riba u opustošenim ribolovnim vodama, i na

taj način dosadašnje neproduktivne površine zemljišta osposobi za visoku proizvodnju ribe;

3. Da podizanjem novih mrestilišta — preorijentacijom uzgoja mladunaca u postojećim veštačkim ribnjacima, radi na intenzivnom poribljavanju ribolovnih voda.

4. Da radi na povećanju ribarske proizvodnje uvođenjem novih metoda na kolektivnoj osnovi i uvođenjem novih i efikasnijih ribarskih sprava;

5. Da izvrši mehanizaciju ribolova na ribolovnim područjima koji za to imaju sve uslove, osnivanjem ribarskih mašinskih stanica;

6. Da podiže stanice za veštačko razmnožavanje i gajenje riba u planinskim predelima, kao i da vrši poribljavanje planinskih ribolovnih voda koje su sad potpuno opustošene;

7. Da organizuje industrijsku preradu riba i ribljih nusprođukata, kao ribljeg ulja, ribljeg brašna i crnog ajvara;

8. Da podiže i osposobljava stručne kadrove neophodne za plansku ribarsku proizvodnju;

9. Da putem svojih gazdinstava snabdeva tržište ribom i ribljim prerađevinama;

10. Da vrši snabdevanje ribarskih zadruga, ribara i ribarskih gazdinstava celokupnim ribarskim spravama, materijalom i priborom.

Izvođenje ovako velikih zadataka zahteva odgovarajuću organizaciju stručnog i administrativno-operativnog rukovodstva sa potrebnim finansijskim sredstvima.

Samo novom i temeljnom reorganizacijom ribarstva u N. R. Srbiji, osnivanjem Glavne direkcije za ribarstvo i ribarskih gazdinstava kao državnih privrednih preduzeća, uspeće se da planska ribarska proizvodnja i unapređenje ribarstva donesu vidne rezultate u toj grani naše privrede.

»RIBARSTVO JUGOSLAVIJE«

sa prvim brojem u 1947. g. počinje izlaziti u dva izdanja

latinicom i ćirilicom

Time će biti proširen krug čitalaca i bolje iskorišten objavljeni materijal.

Prigodom pretplate treba navesti da li pretplatnik želi da mu se šalje izdanje latinicom ili ćirilicom.

Ministarstvo poljoprivrede N. R. Srbije pod brojem 9781/IV od 19. III. 1947. donelo je sledeće rešenje:

»Kako je riblja populacija u mnogim ribolovnim vodama, a naročito u južnom delu N. R. Srbije, kako u nizinskim tako i u visinskim mnogo umanjeno, to je nužno da se da se u tim ribolovnim vodama preduzmu zaštitne mere.

Ministarstvo poljoprivrede N. R. Srbije preduzet će još u ovoj godini poribljavanje opustošenih ribolovnih voda. Ovaj posao ima se izvesti poribljavanjem i zaštitom riba u vremenu lovostaje t. j. zabranom ribolova.

U cilju povećanja riblje proizvodnje i njenog velikog značaja u snabdevanju stanovništva ribljim mesom, a na predlog Odelenja za stočarstvo

REŠAVAM

Da se svaki profesionalni ribolov obustavi u 1947. g. na svim ribolovnim vodama na teritoriju N. R. Srbije izuzimajući ribolovne vode Autonomne pokrajine Vojvodine kao i reke Dunava, Save i Drine gdje se dozvoljava profesionalni i sportski lov ribe i rakova.

Na dozvoljenim ribolovnim vodama ribolovci se imaju pridržavati lovostaja i propisa o najmanjoj veličini riba ispod koje se pojedine vrste riba ne smiju loviti.

Na ribolovnim vodama na kojima nije dozvoljen profesionalni ribolov dozvoljava se samo sportski ribolov. Dozvole za sportski ribolov u reonu gdje se zabranjuje profesionalni ribolov izdavat će Sreski narodni odbori.

Sportska ribolovna dozvola može se izdavati jednom licu samo na dva štapa — udila sa najviše po tri udice na svakom štapu.

Na ribolovnim vodama gdje je dozvoljen profesionalni i sportski ribolov iskorišćavanje ribolovnih objekata regulisat će se naknadno.

KOMBINIRANI UZGOJ RIŽE I RIBE NA NAŠIM RIBNJACIMA

Na ribnjačarstvu Končanica i na ribnjačarstvu Poljana vrše se u g. 1947., na posebno uređenim rižnim poljima u površini od 12 k. j., pokusi sa kombiniranim uzgojem riže (pirinča) i šarana.

ŠTETA OD MOČENJA LANA I KONOPLJE NA RIBNJACIMA

Na ribnjacima ribnjačarstva Končanica i Poljana bilo je u g. 1946. znatne štete od močenja lana i konoplje u potocima, koji natapaju ribnjake. Uslijed zatvorene vode uginulo je na desetke metričkih centi plemenite ribe. Poduzete su mjere da se ovakvi slučajevi ne ponove. Isto tako su poduzete mjere da se spriječi podizanje kudeljare na potoku Ilovi, koja također daje vodu za ribnjake. Pokazalo se je da do sada uobičajene naprave za čišćenje ovakvih zatvorenih voda, nisu dovoljne i stoga bi podizanje kudeljare onemogućilo rad i proizvodnju tih naših velikih ribnjaka.

IZVOZ RAKOVA IZ FNRJ

Ministarstvo poljoprivrede FNRJ u Beogradu dalo je Ribnjačarskoj centrali (Zagreb, Trg Republike 15/I) u god. 1947. zadatak da organizira otkup rakova za izvoz sa područja cijele FNRJ. U god. 1947. bio je izvoz organiziran samo iz NR Hrvatske u ograničenom opsegu.

NEŠTO O RADU ZURBiH-a

Preuzevši na sebe obvezu Pravilnikom, kao i zaključcima godišnje skupštine, uprave Zemaljskog udruženja ribolovaca B. i H. blagovremeno je proučila kod ribogojilišta u Bohinjskoj Bistrici i Dragomelju cca 250.000 komada ikre potočne pastirve. Ova je ikra imala poslužiti u prvom redu poribljavanju ratom opustošeni i osiromašeni velikih voda Bosne (Gostilja, Lavša, Babbin potok, Misoča, Rakitnica itd.) Međutim, uprava ZURBiH-a, kako je već jednom u ovom časopisu istaknuto (br. 1—2/47), ne raskidajući s tradicijama prošlosti, mislila je da će se taj posao oko transporta i prijema ikre moći da završi uz stare birokratske metode, bez dovoljno zalaganja i odgovornosti. Desilo se to, da je takvim neodgovornim ispunjavanjem obaveza od prvog kontigenta ikre, koji je iznosio 150.000 komada, uginulo 50%, što znači 75.000 komada ikre. Od drugog kontigenta koji još nije potpun, uginulo je prilikom transporta i neredovitog primanja i manipulisanja oko 8—10.000 komada ikre. Prema tome, ako su ovi podaci potpuni, ukupno je propalo cca 85.000 komada, ili, naša narodna privreda je oštećena pored materijalne vrijednosti tih 85.000 komada ikre, još i sa nenadoknadivim bogatstvom živim ribljim mlađem. A sve je to produkt birokratskog ispunjavanja preuzetih obaveza prema onoj: izvjestik sam i dalje me se ne tiče, kao da se ne radi o našoj narodnoj imovini.

Ali, neka se ne misli da se cijeli rad uprave sastoji u greškama. Ima i korisnih inicijativa, jedna od kojih je prikupljanje statističkih podataka o stanju ribarstva (profesionalnog i amaterskog), o stanju samih voda, te njihovog naseljavanja ribama (količina i vrsta) i slično. Ove će podatke ZURBiH sakupljati preko svojih podružnica na cijeloj teritoriji NRBiH-e, te će isti veoma korisno poslužiti kako Narodnim vlastima tako i naučnim institutima kao osnovan materijal za prethodnu orijentaciju. Druga jedna inicijativa je izdavanje svog mjesečnog ribarskog lista. Ovaj list bi bio, s obzirom na velik broj članstva (cca 2.500) obavještajni list uz donošenje stručno popularnih i dopisnih članaka iz života podružnica. Međutim, u vezi baš s tim postavlja nam se pitanje zašto do danas, kad ZURBiH ima tih svojih stručnih dopisnih kadrova za izdavanje svoga lista, nije poslao ni jedan dopis niti stručan članak našem saveznom časopisu »Ribarstvo Jugoslavije«? I ne samo to, ZURBiH po svojoj prilici ništa nije učinio ni za popularizaciju širenje ovog časopisa među svojim članstvom. Ne znači li to pojavljivanje neke vrste separatizma ili lokalne uskoznosti, u svakom slučaju, dakle, veoma nezdrave pojave za današnja vremena? Ipak ZURBiH mora i trebati već jednom uvidjeti da je današnji duh, duh međusobne saradnje i duh očuvanja narodnih dobara (a vode i riba u njoj su narodna dobra) uz svestrano zalaganje širokih masa i punu odgovornost svih zajedno.

K. APOSTOLSKI

GRADSKI NARODNI ODBOR U SL. BRODU PREUZE JE BRODSKO RIBNJAČARSTVO

Ribnjačarska centrala Hrvatske u Zagrebu od svog osnutka u jesen 1945. g. upravljala je također i Brodskim ribnjačarstvom u Sl. Brodu. Ovo ribnjačarstvo je najmlađe od svih ribnjačarstava u NR Hrvatskoj. Izgrađeno je neposredno uz sam Sl. Brod i koči širenje i razvitak grada. Stoga je i regulatorna osnova predviđela da se ribnjaci uklone

Tako je nastalo pitanje daljeg opstanka, odnosno razvoja toga ribnjačarstva. S jedne strane postoji potreba što veće proizvodnje ribe za potrebe prehrane, a s druge strane su se pojavile najozbiljnije smetnje u razvoju i obnovi Sl. Broda.

Zbog toga je odlučeno da će se ovo ribnjačarstvo postepeno ukloniti iz područja grada Broda, kako me bi smetalo njegovom širenju i regulatornoj osnovi. Već god. 1947. biti će napušten dio ribnjaka, koji graniči s Vrazovom ulicom. Zemljište toga ribnjaka biti će ove godine pretvoreno u oranice, a zatim postepeno u fiskulturni stadion i nasade šeta-

lišta. Uslijed toga smanjit će se površina ribnjaka od 166 ha na svega 100 ha, ali će i ovaj ostatak biti postepeno napušten i drugačije iskorišten.

Brodsko ribnjačarstvo na taj način smanjuje svoju površinu, a istodobno na taj način gubi svoj značaj kao republikansko poduzeće. Zbog toga je odlukom Ministarstva poljoprivrede i šumarstva od 28. XI. 1946. predano cijelo ribnjačarstvo u djelokrug i upravu Gradskog narodnog odbora u Sl. Brodu.

Ing. N. F.

RAZNO

PRIRAST ŠARANA U RIBNJACIMA

Čisti prirodni prirast zemljišta ribnjaka za uzgoj šarana vrlo je različit. U sastavu pojedinoga ribnjačarstva čisti prirast nije na svima površinama ribnjaka jednak, pa se upravo po čistom prirastu tla, koji se izražava po količini uzgojene ribe u kg na površini od 1 ha, procijenjuje i plodnost, bonitet površine pojedinog ribnjaka. Čisti prinos ribnjaka izračunava se, ako se od ukupne težine ulovljene ribe kod ribolova odbije: 1) sveukupna težina nasadene ribe i 2) količina utrošene riblje hrane podijeljena sa količnikom, koeficijentom hrane. Kod lupine je količnik hrane 1/4, kod kukuruza 1/5, a kod produkata uljarica 1/7—1/9. Konačni rezultat podijeli se sa brojem hektara toga ribnjaka.

Čisti prirast ribnjaka ovisan je o mnogim okolnostima, no uglavnom o sastavu i plodnosti tla, stepu vode koji pokriva ribnjak, o osobinama vode, i konačno o broju i kakvoći nadene ribe. Uz ostale faktore mnogo utiče na čisti prirast broj sunčanih dana i klima koja omogućuje jače ili slabije zagrijavanje vode u ribnjaku.

Prosječni prirodni prirast svih ribnjaka pod upravom Ribnjačarske Centrale Hrvatske bio je u 1941. god. 284 kg po jednom hektaru. U 1946. god. bio je prosječni prirast za iste površine ribnjaka 270 kg po 1 ha. Najbolji ribnjak u 1946. godini imao je čisti prirast 722 kg ribe po 1 ha, odnosno ako se tome pridoda nasadena riba, i polučeni prirast od umjetne hrane, taj je ribnjak kod ribolova dao ukupno 1.032 kg ribe po 1 ha. (Končanica 20. ribnjak).

Ing. N. F.

VOĐENA UŠ MOŽE I ČOVJEKU NAŠKODITI

Vodena uš (*Argulus foliaceus*) vrst vodenih račića, koja živi u ribnjacima, kao nametnik usiše se posebnim prianjalkama na kožu šarana i linjaka, siše ribi krv i jako je uznemiruje, jer u rane ubrizgava otrov. Iste je boje kao riba, a drži se najviše uz repnu peraju. Teško se uoči, i primjeti se kod pažljivog pregleda ribe po dvjema crnim sitnim točkama, očima. Vodena uš napada ribu u silnim množinama, a riba bude i za vrijeme zimskoga mirovanja u zimovnicima uznemirena, nemirno se kreće uz kraj i znatno gubi na težini. Događa se kod ribolova, kada se riba prebire na ribarskom stolu, da uslijed praćakanja ribe odleti i po koja vodena uš izravno u oko radnika, koji prebire ribu. Sa prianjalkama usiše se na sluzastu površinu samoga oka, prouzroči jake bolove u oku. Trljanjem se ne može odstraniti iz oka, a nakon kratkog vremena oko postane od trljanja ili nagrizanja nametnika posve crveno. Ako nema u blizini liječnika, može i drugo lice pružiti pomoć, ako kod toga pažljivo postupaju. Na šibicu se omota čisto platno, ili još bolje vata, oprezno se raširi oko, točno se ustanovi u kojem dijelu oka se nalazi nametnik i po tom se sa omotanom štapićem sa oka oprezno odstrani vodena uš. Na oku gdje se je zadržavala uš ostaje crvena mrlja, koja bez posljedica za oko brzo nestane. Vodena uš kao štetan nametnik ribe suzbija se sipanjem krečne prašine u ribnjak ili zimovnik. (Ing. N. F.)

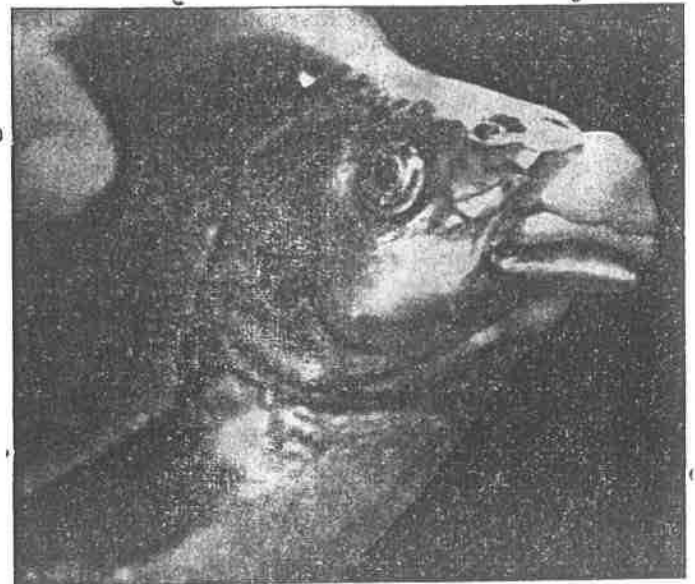
NA RIBNJAČARSTVU KONČANICA UBIJENO JE 537 BIZAMSKIH ŠTAKORA

Ovaj opasan štetnik za vodograđevine i nasipe nesmetano se je razmnožio za vrijeme okupacije. Narčito povoljne uslove razmnažanja ovoga štetnika predstavljala su ona ribnjačarstva, koja su bila stalno pod vodom. Zbog toga su napisili Ribnjačarstva Končanica bili prošlo proljeće u tolikoj mjeri oštećeni od bizamaca, da je bilo dnevno kroz dulji rok uposlano nekoliko radnika na čepljenju rupa, koje su u nasipima izbušili bizamci, jer bi inače došlo do prodora nasipa i odliiva vode iz ribnjaka. Bizamci se uspješno tamane lovač-

kim puškama kada plivaju na vodi. Za sobom ostavljaju u vodi trag vidljiv po vodenim kolobarima, a nad vodom je vidljiv samo vrh njuške, pa je pogodak iz puške na veću daljinu nesiguran. Da se suzbije opasnost bizamaca, određene su čuvarima posebne nagrade. Za svaki predani rep ubijenoga bizamca, koji se raspoznaje po plosnatom obliku, isplaćena je lovna nagrada od 50.— Dinara, uz poseban dodatak od dva komada lovačkih naboja. Na ribnjacima u Poljani je bio primjećen i ubijen prvi bizamac 1937. godine kod splavnice na potoku Ilovi. Tokom 1946. godine ubijeno je bilo na ribnjacima u Poljani 292 komada bizamaca, a na ribnjacima u Končanici 537 komada. (Ing. N. F.)

STRUČNE RIBARSKJE KNJIGE

Našoj redakciji je došlo nekoliko pismenih pitanja da dademo upute za nabavku stručnih ribarskih knjiga. Do sada smo u našem listu objavili nekoliko prikaza o

Glava podusta (skobalja)

stručnim knjigama, odnosno časopisima, na ruskom jeziku, označivši gdje i kako se mogu nabaviti.

Na našem jeziku za sada se može dobiti samo jedna knjiga i to o podustu od Zdravka Talera. U tom djelu je na 96 stranica, sa 17 slika, izneseno o podustu (skobalju) mnogo toga, što treba da znaju napredni ribari i ribarski stručnjaci. Cijena je knjizi Din 45.— i dobije se kod Poljoprivrednog nakladnog zavoda, Zagreb, Štrosmajerov trg 12, kao i razne druge knjige i časopisi iz raznih grana poljoprivrede.

Knjigu o podustu preporučamo za knjižnice ribarskih zadruga, ribarskih društava, raznih ustanova i škola.

Druge knjige, iz ribarske struke, na našem jeziku su rasprodane.

IZVJEŠTAJ O TAKMIČENJU ZA ČITAOCE LISTA »RIBARSTVO JUGOSLAVIJE«

Od mnogih ribarskih zadruga i društava (udruženja) nije primljena nikakva obavijest po postavljenim pitanjima, a ni po drugim tačkama takmičenja nisu stigli potpuni podaci. Neke su ribarske organizacije pretplatile sve svoje članove, ali o tom nisu obavijestile redakciju, kojoj nije poznato, koliko članova imade koja za druga ili udruženje.

Izvještaj o takmičenju će zbog toga biti objavljen naknadno, a ribarske zadruge i ostale organizacije se pozivaju da javu redakciji pismom, kada i koliko su svojih članova pretplatile na list.

Takmičenje se nastavlja te će u broju 6 biti štampano obavještenje o proširenju takmičenja.

Redakcioni odbor

UDIČARSTVO

GODIŠNJA SKUPŠTINA RIBARSKOG DRUŠTVA U DARUVARU

Ribarsko društvo u Daruvaru održalo je 16. III. 1947. svoju redovitu glavnu godišnju skupštinu. Predsjednik, u odsutnosti tajnika, podnio je skupštini izvještaj o radu društva u prošloj godini. Društvo je osnovalo svoju knjižnicu sa knjigama stručno-ribarskog sadržaja. Odobren kredit za nabavu knjiga nije iskorišten, jer imade malo ribarskih knjiga koje je uprava mogla kupiti u knjižarama, pa moli članove društva koji imaju ribarske, pa i druge knjige, da ih poklone novoosnovanoj društvenoj knjižnici.

Predsjednik je zatim govorio o propagandi racionalnog ribarstva i udičarenja na našim vodama, te o obavezama društva. Posebno je istaknuo važnost i nastojanje društva za suzbijanje krivolovstva i uništavanje riba eksplozivom i otrovima. Dao je uputstva prisutnim čuvarima, kao i članovima društva, o čuvanju ribolovnih voda.

Predsjednik upozorio je članove društva, da shvate svoje članstvo ozbiljno i da savjesno vrše povjerene im zadatke i dužnosti. Zamolio je skupštinu, da ne izabere u novu upravu takove članove, koji su nemarni. Nadalje konstatira, da su prošlogodišnja zabava i društveni izleti kamionima na zakupljene vode, uistinu najbolja propaganda ribarstva i udičarenja, te se nada, da će to biti i ove godine. Zaključeno je da se još prije Uskrsa izađe sa društvenim mrežama i udicama na Crnaju i Ilovu u svrhu lova ribe, a ulovljena riba da se daje na raspolaganje MNO-u u Daruvaru za besplatnu raspodjelu najpotrebnijima u Daruvaru.

Blagajnik je podnio izvještaj o stanju blagajne. Saldo na dan skupštine iznosio je 8.688 Din. Članarina za godinu 1947. prihvaćena je za stare članove sa 150 Din godišnje, dok novi članovi plaćaju još 50 Din upisnine. Isto tako plaćati će upisninu i stari članovi, ako bez opravdanja ne uplate članarinu do 1. V. 1947. god. Skupština je zaključila, da se društveni novac pohrani u u banci, a isplate također da se vrše preko banke.

Predsjednik je iscrpno iznio povijest pitanja o zakupu Ilove, koje se, kako izgleda, sada nalazi u završnoj fazi, te je dao direktive za to rješenje pred skupštinom, koja će se trebati riješiti sa bratskim ribarskim društvima iz Garešnice, Pakraca i Bjelovara, što je sve skupština prihvatila.

Članovi skupštine bili su upoznati sa ribarsko-zaštitnim propisima o lovostaji, najmanjoj mjeri ulovljene ribe, kao i o načinu lova. Na prijedlog svih prisutnih članova, dano je u dužnost upravi, da zamoli Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva u Zagrebu, za nekoliko izmjena i to:

1. Najmanja mjera za potočnu pastvu u potocima Pakrac-Bijeljelj i Toplici, da se ustanovi sa 20 cm;

2. Najmanja mjera za šarana da se ustanovi na našim potocima sa 25 cm, osim Ilove, gdje bi najmanja mjera ostala 30 cm;

3. Da se dozvoli članovima ovoga društva pecanje u nizinskim vodama sa 4 štapa, kako je to ovdje uobičajeno, a bez upotrebe struka, poklapača i drugih mreža. Samom društvu dozvoljava se upotrijebiti društvene mreže za potrebe društva, ali samo po zaključku upravnog odbora za svaki slučaj posebno.

Najbolnija točka dnevnog reda bila je pitanje društvenog šaranskog mrijestilišta u Končanici. Velike proljetne poplave, potpuno su razrušile nasip oko ustave. To se događalo gotovo svake godine. Predloženo je skupštini da se to mrijestilište napusti kao beskorisno i da se po mogućnosti izabere novi teren. Skupština je zaključila, da se sastavi komisija od 5 članova, koja će izviditi uništeni ribnjak, stvoriti zaključak i podnijeti prijedlog upravi društva.

Konačno je izabrana nova uprava.

—ki—

BRODSKO RIBARSKO DRUŠTVO

Dne 13. IV. 1947. održalo je Brodsko ribarsko društvo glavnu godišnju skupštinu. Od 100 članova bilo je prisutno 44. Primljeni su izvještaji upravnog odbora i dana razrješnica. Odobren je proračun za god. 1947. u svoti od Din 28.000.—, koji će se pokriti članarinom od Din 240.— godišnje i upisninom novih članova od Din 50.—.

Zaključena je promjena pravila s tim, da se iz naziva društva ispušta riječ »športsko«, a odbor se bira na tri godine, kako bi mogao izvršiti svoj petogodišnji plan. Jedna trećina odbornika bira se svake godine. Izabran je novi odbor sa predsjednikom Mirkom Kavedžijom.

Zaključeno je da se povede veća propaganda za upis novih članova i za prikupljanje pretplatnika za list »Ribarstvo Jugoslavije«, a blagajnik je obvezan, da prigodom ubiranja članarine, sakupi i pretplatu od svakog člana, kojemu to materijalne prilike dozvoljavaju.

Nadalje je zaključeno, da članovi, a naročito stariji i iskusniji odbornici svoja opažanja iznose pred odbor, kako bi se postiglo unapređenje ribolova i ribarstva. Prema potrebi će se o tome štampati u listu i obavijesti ili dopisi.

Konačno je zaključeno, da će se i ove godine pokrenuti akcija za poribljavanje šaranskim mlađem potoka Glogovice te da će se podnijeti kaznena prijava protiv onih, koji su 5. IV. o. g. bacali u Savu mine i začećeni su na činu.